

О. В. Листопад

Сумський державний педагогічний
університет ім. А. С. Макаренка

СОЦІАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ОСВІТИ: ЕТНІЗАЦІЯ КОРИННИХ НАРОДІВ КАНАДИ

У статті здійснено аналіз сучасних соціальних технологій інноваційного розвитку освіти, зокрема, соціальної рівності й доступності освіти, що запроваджуються у процесах етнізації освіти корінних народів Канади; конкретизовано ефективність й результативність таких технологій; визначено ймовірні траєкторії використання зарубіжного досвіду в сучасній Україні.

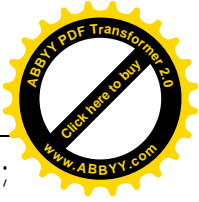
Ключові слова: соціальні технології, інноваційний розвиток освіти, етнізація, соціальна рівність, доступність освіти, освіта, траєкторія розвитку, корінні народи.

Постановка проблеми. Специфічні особливості еволюції сучасного суспільства обумовлюють необхідність розробки й запровадження новітніх механізмів інноваційного розвитку, здатних подолати негативні прояви цивілізації людства, забезпечити його подальше існування і процвітання. У цьому контексті пріоритетні позиції займають технології інноваційного розвитку сучасної освіти, сфери, здатної прискорити й оптимізувати інноваційні процеси у суспільстві. Тому заслуговує на увагу проблема розробки й використання соціальних технологій інноваційного розвитку освіти.

Розв'язання окресленої проблеми потребує системного вивчення прогресивного досвіду розвинених країн світу, в яких соціальне регулювання різних сфер життя, у тому числі освіти, є національною традицією і використовується для посилення єдності нації і забезпечення конкурентоспроможності держави.

Аналіз актуальних досліджень. Усвідомлення важливої ролі соціальних технологій у забезпеченні позитивної динаміки інноваційного розвитку освіти і суспільства в цілому пояснює високий науковий інтерес до аналізованого феномену. Відносно нове явище (термін уперше ввів у науковий обіг К. Поппером у другій половині ХХ ст.) є предметом докладного вивчення вітчизняних і зарубіжних дослідників. Так, окремі характеристики соціальних технологій у межах управління соціальними процесами подано у працях Ю. Дроздова, А. Дугіна, А. Зіновієва, М. Калашнікова, С. Кара-Мурзи, Н. Нарочницької, Ю. Нетесіна, І. Панаріна, О. Платонова, Г. Почепцова. Системний аналіз сучасних соціальних технологій здійснено у працях О. Гапоніна, Ю. Сурміна, М. Туленкова, І. Шелепа, А. Шияна, А. Шохова. Зарубіжні соціальні технології систематизовано зарубіжними дослідниками Р. Бенедиктом, З. Бжезинським, Р. Брубакером, А. Смітом, С. Хантингтоном, Е. Хоксбаумом та ін. Проте аналіз етнізації освіти корінного населення Канади з позицій технологічного підходу відсутній у сучасній науковій літературі, що зумовлює необхідність розгляду окресленої проблеми.

Мета статті –здійснити аналіз сучасних соціальних технологій інноваційного розвитку освіти, зокрема соціальної рівності й доступності освіти, що

запроваджуються у процесах етнізації освіти корінного населення Канади; конкретизовано ефективність й результативність таких технологій; визначено ймовірні траєкторії використання зарубіжного досвіду в сучасній Україні.

Виклад основного матеріалу. У широкому розумінні соціальні технології – це процес комунікативної взаємодії, що змінює соціальні ситуації або соціальні системи, у тому числі людину як окрему соціальну систему. Системний аналіз феномену соціальних технологій, здійснений у працях Ю. Сурміна та М. Туленкова, дозволив конкретизувати його понятійні межі. Так, дослідники виділили комплекс суттєвих ознак аналізованого явища, що, на їх думку, використовується у таких значеннях:

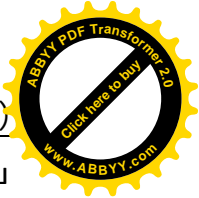
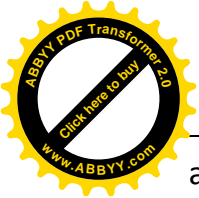
- сукупність методів, засобів, предметів і способів організації діяльності людини з впливу на соціальні процеси й системи;
- опис згаданих методів у текстах і методиках;
- галузь знань, в якій вивчаються питання створення, поширення відповідних методів і процедур перетворюючої діяльності;
- суттєва характеристика діяльності людини з цілеспрямованого перетворення соціальних суб'єктів [4, 17].

Таким чином, соціальні технології оформлюються у самостійну наукову галузь і є найважливішими елементами механізму управління, що утворюють систему методів і засобів виявлення й використання потенціалу соціальної системи відповідно цілей її розвитку, методів розв'язання суперечностей між суб'єктами й об'єктами управління; сукупністю операцій і процедур соціального впливу на об'єкти соціального управління, спрямованих на одержання оптимального соціального результату.

Соціальні технології поширюються на економічну, соціально-політичну, духовну сфери суспільного буття, залежно від яких виділяють такі їх типи:

- 1) економічні (оцінка ділових якостей людини; інтелектуальний розвиток трудової діяльності; розвиток персоналу);
- 2) управлінські (розвиток систем управління й систем колективної діяльності організацій; формування особистої управлінської стратегії, що впливає на соціальну реальність);
- 3) політичні (формування політичних стратегій; політична дестабілізація);
- 4) соціальні (технології соціальної справедливості, трудової рівності, демографічні, для соціально незахищених груп населення);
- 5) духовної сфери (розвиток духовних потреб та інтересів кожного, розвиток освіти, науки, літератури, мистецтва; проблеми суспільної свідомості й взаємодії національної культури; матеріальні основи розв'язання проблем) [2].

Періодизація процесу розвитку соціальних технологій, подана у працях І. Шелепа, свідчить про те, що саме з другої половини ХХ ст. активізувався процес розробки і запровадження соціальних технологій [5]. Саме у цей час було сформовано велику кількість зарубіжних (переважно

американських)соціальних теорій івчень практичної спрямованості. Найбільш вагомі з них, на базі яких здійснюється розробка сучасних технологій управління суспільством, подано у табл. 1.

Аналіз сучасної наукової літератури та соціальної ситуації свідчить про докорінні зміни у сфері соціальних технологій, що спричинені такими факторами:

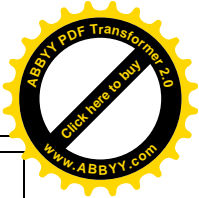
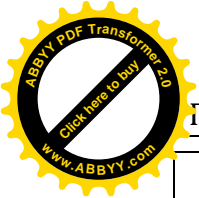
- динамічність соціальних змін: соціальні інновації перетворюються в іманентну характеристику суспільства, зміни й перманентне оновлення – в основні засоби забезпечення стабільного розвитку;
- зміна епохи детермінованості технології і монізму епохою технологічної свободи і плюралізму, що обумовлена процесами глобальної демократизації, так званої «третьої хвилі»;
- динамічний процес переходу авангарду сучасних суспільств (високорозвинених західних країн) в інформаційну фазу розвитку, перехід постіндустріального суспільства в інформаційне;
- розвиток «третичної» сфери сучасного суспільства (наука, освіта, охорона здоров'я, культура, рекреація), основним об'єктом технологізації стає соціальна сфера суспільства й соціальний простір у цілому;
- прискорена гуманітаризація суспільства, пріоритети гуманітарної складової соціальної структури;
- планетарна обмеженість розвитку цивілізації обумовлює зміну акцентів соціальної діяльності – трансформацію макропроцесів у мікропроцеси;
- зміна глобальної експансії на глобальний конструктивізм, творча обережність;
- активізація процесів соціальної інтеграції, дифузії цивілізацій, соціальних й культурних систем, що розширює можливості використання соціальних технологій, призводить до їх мутації і запозичення[4, 5–8].

У межах цих процесів відбувається зміна типів соціально-технологічної діяльності (парадигм): відмова від тоталітарних механізмів і запровадження соціально-гуманістичних технологій, насамперед інноваційних. Головною функцією сучасних соціальних технологій стає функція створення соціальних інновацій, зокрема управлінських; формування нового гуманітарно-технологічного мислення.

Таблиця 1[1]

Теорії соціальних технологій

Назва теорії	Представники і розробники	Характеристика теорії
Теорія розбудови нації (NationBuildingTheor)	SeymourLipse, KarlDeutsch, LucianPye, ReinhardBendix, AndersonBenedict, CarolynStephenson , RobertBrubaker, CharlesTilly, WalkerConnor, TomNairn, ErnestGellner, EricHobsbaum, AnthonySmith, RasmaKarklins	Опис змісту й етапів розбудови нації, основних суб'єктів цього процесу, прийомів і засобів

		розбудови націй, механізмів соціальної інтеграції етнічних меншин
Етнічні й расові вчення (Ethnic and Racial Studies)	Collier-Thomas, B. Turner, J. Moore, R. B. Chan Sucheng, Helen Zia	Характер взаємовідносин представників різних націй (індіанців, інуїтів, метисів, представників некорінного населення)
Теорія етнічних конфліктів (Ethnic conflict theory) і теорія управління етнічними конфліктами (Ethnic Conflict Regulation Theory)	Donald Horowitz , Anthony Smith , Jean Piaget , Benedict Anderson , Max Gluckman , John Rex , Lewis A. Coser , Randall Collins , Johan Galtung , John Paul Lederach	Зміст, форми, механізми расових конфліктів; механізми управління й гальмування етнічних конфліктів; роль еліт і мас в етнічних конфліктах
Теорія цивілізацій (Theory of Civilization) й теорія конфлікту цивілізацій (Clash of Civilization)	Arnold J. Toynbee, Joseph Tainter, Samuel P. Huntington , Robert D. Kaplan , Zbigniew Bzezinsky	Структура цивілізацій, роль націй у них, специфіка та етапи цивілізаційних конфліктів
Теорія соціальних технологій (Social Technology Theory)	Olaf Helmer , Bernice Brown, Theodore Gordon	Способи використання соціальних знань для управління суспільством, застосування соціальних процедур (Social Software) і матеріальних засобів впливу на людей у процесі комунікації (Social Hardware)
Теорія м'якої сили (Soft Power Theory)	Joseph Nye , Steven Lukes, Matthew Fraser	Вплив на правлячі еліти

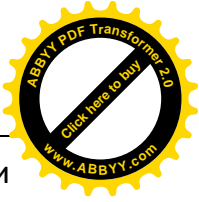
		інших націй засобами прямої маніпуляції поведінкою мас
Учення про еліти (Elites Studies)	Floyd Hunter, Robert D. Putnam, Thomas R. Dye, David Lane, Alex Motil	Проблема комплектування еліт, засоби отримання й делегування владних повноважень, характер взаємодії еліт
Теорія інформаційних війн (Information Warfare)	<i>James Adams, Edward Waltz, John Arquilla, David Ronfeldt, Thomas Rid, Daniel Ventre</i>	Визначення принципів підготовки й поширення інформації, здатної викликати руйнації в системі управління суспільством конкурента

Соціальні технології гуманістичного спрямування яскраво представлені у процесах етнізації освіти корінних народів Канади, у межах яких застосовано проекти посилення національної єдності країни. Ефективність нових соціальних технологій уможливорює створення спеціальних соціальних інститутів, які займаються проблемами формування суспільної свідомості; соціальних інструментів і механізмів; виділення значних фінансових ресурсів. Розглянемо характерні особливості застосування соціальних технологій у розвитку освіти корінних народів Канади.

За даними перепису 2006 р., представниками корінних народів Канади (aborigines, або autochthones) визнали себе близько 1,1 млн. осіб, що становить 3,8% населення країни. Як відомо, корінні етноси Канади – це індіанці (First Nations), метиси (Métis) та інуїти (Inuit).

Історіографія проблеми розвитку освіти корінних народів Канади свідчить про те, що так звана політика асиміляції, на теренах якої відбувалось становлення і розвиток освіти основних груп корінного населення країни, є фактором руйнівної і деструктивної дії. Так, прагнення цивілізувати аборигенів, конвертувати у християнство, підвищити їхній освітній рівень, переорієнтувати поступ духовного розвитку призвели до культурної трагедії Канади. Наслідком політики асиміляції стала соціальна нерівність корінного населення, занепад мови та культури, що найбільш гостро відбилося в історії індіанців Канади.

Освіта відіграла велику роль у політиці асиміляції. Так, навчання індіанців у спеціалізованих школах-інтернатах (Canadian Indian Residential School), започатковане

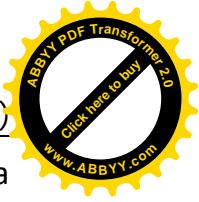
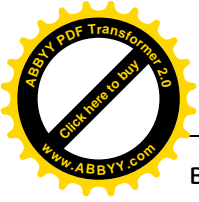

у XIX ст., передбачало обов'язкове перебування дітей 6–15 років за межами резервації, родини, громади. У такий спосіб дітей індіанців залучали до християнства, вивчення європейських мов, історії. Навчання і виховання індіанців у спеціалізованих школах-інтернатах спричиняло їх культурну й духовну ізоляцію і, як наслідок, призвело до культурно-освітнього занепаду. У XX ст. політику асиміляції розцінено як культурний геноцид й етноцид, у результаті чого етнічна група отримала статус етнічної меншини (otherethnicminorities). Освітній розвиток інуїтів і метисів теж відбувся в контексті політики асиміляції, негативні наслідки якої призвели до соціальної нерівності корінного населення країни.

Подальше економічне й соціальне зростання держави, підвищення конкурентоспроможності країни потребує залучення всіх верств населення (у тому числі представників корінних етносів) до розвитку інтелектуальної сфери, до ринку праці, що потребує посиленої уваги до освіти, її якісної модернізації на основі принципів доступності й рівності. Такі підходи передбачають застосування соціальних технологій, у межах яких здійснюється управління і корекція розвитку політичної, соціальної, духовної сфер життя суспільства.

В основу нової соціальної технології, в якій інтегровано ідеї теорії розбудови нації, етнічних і расових учень, теорій етнічних конфліктів і соціальних технологій, покладено принцип політичного примирення. Так, з метою подолання наслідків соціальної асиміляції у 1998 р. було створено Фонд відродження аборигенів (AboriginalHealingfoundation), в межах якого виділено 350 млн.\$ на освітні й соціальні проекти. З 2003р. розпочався рух альтернативного розв'язання освітніх й соціальних проблем індіанців – розроблено механізми психологічної підтримки й фінансової компенсації колишніх учнів спеціалізованих шкіл-інтернатів, які зазнали соціального, морального, фізичного, сексуального утиску й насильства. З 2005 р. визначено суму компенсаційного пакета, яка становить 19,9 млрд \$ [14]. Конкретизація порядку компенсаційних виплат і перший авансовий внесок постраждалим у розмірі 8 тис. \$ здійснено у межах Мирової угоди (SettlementAgreement) (2006); створення веб-сайту ResidentialSchoolsSettlement (2007) забезпечило прозорий і відкритий порядок отримання компенсацій [13]. Тривала пасивність урядових і громадських кіл Канади щодо забезпечення соціальної й освітньої рівності індіанців (унесення змін до Закону про індіанців про скасування обов'язкової освіти представників індіанського етносу у спеціалізованих школах-інтернатах було зроблено у 1948 р.; останню спеціалізовану школу-інтернат закрито у 1996р.; внесені зміни до Закону про індіанців набули чинності у 2007 р.) та активний протест представників цієї етнічної групи (CanadianAboriginalgroups) – день дій аборигенів (AboriginaldayofAction) спричинили національну Акцію вибачення за політику асиміляції (2007) [14].

У такому контексті відбувається розвиток освіти інуїтів. Так, Агентство у справах індіанців й інуїтів (IndianandNorthernAffairsCanada (INAC)) взяло

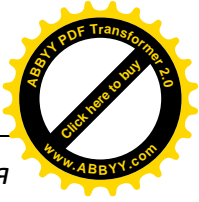
відповідальність за модернізацію і розвиток освіти аборигенів у резерваціях на основі зміцнення зв'язків з громадою, урядом, громадськими організаціями [11]. З ініціативи Агентства щорічні внески на розвиток освітньої інфраструктури індіанців й інуїтів (будівництво шкіл, ремонт й реконструкція, технічне обслуговування) становлять близько 200 млн \$. Агентство також започаткувало низку проектів й програм, спрямованих на здійснення фінансової й консультативної допомоги етнічним громадам у реалізації завдань освітнього розвитку. Слід зазначити, що 93 із 113 шкільних проектів 2010 р. було профінансовано Агентством. Одним із найпотужніших проектів є CapitalFacilitiesandMaintenanceProgram (CFMP), запровадження якого дозволило суттєво збільшити щорічний обсяг інвестицій у школи етнічних громад та їх технічне обслуговування [8].

За даними 2006 р., метиси є другою за кількістю представників етнічною групою Канади (33,2%), яка становить 1,25% населення країни [8]. Соціальні пріоритети метисів пояснюються їх вищим порівняно з іншими корінними народами рівнем загальної культури та молодим віком більшості представників цієї етнічної групи (у 2006 р. 35% метисів не досягли двадцятирічного віку) [7, 4]. Цим пояснюється посилена увага урядових і громадських кіл країни до метисів як потенційної робочої сили, яка у майбутньому може відіграти потужну роль у посиленні конкурентоспроможності Канади. З цією метою було розроблено «Стратегію розвитку людських ресурсів представників корінного населення Канади» (AboriginalHumanResourcesDevelopmentStrategy).

Аналіз програмних документів із проблем розвитку освіти аборигенів Канади засвідчує, що політика соціального примирення полягає в об'єднанні зусиль державних і громадських кіл у забезпеченні освітніх потреб корінного населення країни, подальшій децентралізації управління освітою, збільшенні повноважень і відповідальності громад, формуванні готовності до праці й подальшої освіти представників корінних етносів, розвитку неперервної освіти, формуванні єдиної громадянської спільноти, яку утворюють представники корінного й некорінного населення країни. Причому зроблено спроби розробки національних або регіональних стратегій розвитку освіти корінного населення країни. Докладне вивчення основних програмних документів, освітніх стратегій представників певних етнічних груп обумовили необхідність розробки єдиної стратегії розвитку освіти аборигенів Канади, яку покладено в основу національної моделі неперервної освіти.

Перші спроби узагальнення нової системи навчання для представників корінного населення Канади, в якій ураховано культурні особливості, специфічні потреби й прагнення його представників та характеристики ефективності запропонованих інноваційних підходів, подано у доповіді «Канада – держава, корінне населення якої навчається: комплексний підхід до вимірювання ефективності»

(*TheStateofAboriginalLearninginCanada: A Holistic Approach to Measuring Success*,), *що було здійснено в межах проекту «Навчання у Канаді: не має причин для задоволення» (StateofLearninginCanada:*

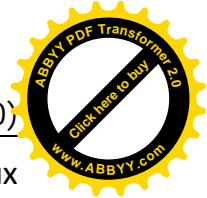
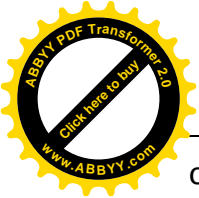
NoTimeforComplacency). Так, у доповіді висвітлено причини зниження оволодіння корінними народами рідною мовою (найгіршим є становище індіанців, які мешкають за межами резервацій, і метисів). Проте саме рідна мова є основою виховання у громаді, а отже, джерелом формування досвіду поведінки у громаді, носієм етнічних цінностей. На жаль, лише один із п'яти представників етнічного населення (21%) володіє рідною мовою, цей показник найнижчий у дітей 14-річного віку (18%).

Педагогіка оточення як новий індикатор освіти у громаді дозволяє здобути досвід соціальної поведінки через виховання у зоні найближчого оточення, використання тісної співпраці з громадою, засвоєння етнічних традицій і цінностей. Результати дослідження свідчать про активне використання педагогіки оточення в етнічних громадах, що підтверджує її традиційність для етнічного виховання й відновлення і збагачення, творче опрацювання з подальшим оформленням в інноваційну технологію виховання молоді, що популяризується останнім часом у країні. Педагогіка оточення канадських етнічних груп побудована на принципах місцевого самоуправління й відповідальності. 71% представників цих груп вважає, що запровадження нових підходів у діяльність органів самоуправління етнічних громад суттєво оптимізує процеси економічного й соціального розвитку громад. 31% із них вважає, що до повноважень органів місцевого самоврядування мають увійти проблеми формування змісту і методів навчання й виховання, а 28% – відповідальність за формування базових освітніх стандартів [12, 29].

Результати дослідження підтвердили непопулярність вищої й спеціальної професійної освіти серед представників корінних етносів. Так, кількість некорінних канадців, які мають повну вищу або спеціальну професійну освіту, в 1,4 рази перевищує такі самі показники серед представників корінних етносів. Проте спостерігається посилення інтересу етнічних груп до подальшої освіти – 70% молоді індійських резервацій виявили бажання щодо отримання подальшої освіти у 2005 р. Основною причиною низьких показників визнано фінансові проблеми (27%), відсутність підтримки, алкоголізм, проблеми зі здоров'ям, культурні бар'єри [9;10].

Подальшими кроками у розвитку освіти корінних народів Канади стала програма «Оновлені підходи до визначення ефективності освіти корінних етносів» (RedefiningHowSuccessisMeasuredinAboriginalLearning), започаткована міністерством освіти Канади (CanadianCouncilonLearning (CCL) та Центром знань для навчання корінних народів (AboriginalLearningKnowledgeCentre), спрямована на формування базових підходів до вивчення ефективності неперервної освіти країни з урахуванням особливостей національного розвитку та запровадження нових моделей неперервної освіти в межах проекту «Цілісні моделі неперервної освіти» (HolisticLifelongLearningModels)[15].

Висновки. Результатами використання технології соціальної рівності й доступності освіти корінних народів Канади є розробка регіональних стратегій

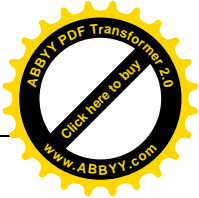
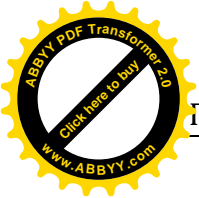

освітнього розвитку корінного населення, формування експериментальних моделей неперервної освіти, збагачення національної стратегії неперервної освіти. Здійснений аналіз свідчить про те, що використання соціальних технологій в інноваційному розвитку освіти є виправданим не тільки з позицій формування соціальної свідомості населення, а й у контексті оптимізації модернізаційних процесів в освітній сфері засобами формування освітніх стратегій, розробки нових концепцій, забезпечення подальшого розвитку освітніх технологій.

Канадський досвід потребує подальшого вивчення і систематизації для оптимального використання у процесах розбудови освіти незалежної України. Насамперед використання соціальних технологій доцільно для реалізації завдань раннього розвитку, неперервної, професійної освіти представників ромської культури, що дозволить підвищити загальний освітній рівень країни, збагатити вітчизняний ринок робочої сили. Застосування таких технологій також уможлиблює гальмування процесів маргіналізації українського суспільства, що у сукупності оптимізує динаміку інноваційних змін.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гапонин А. Современные американские социальные технологии и возможности их практического применения Россией [Электронный ресурс]. – Режим доступа: [www.http://dotu.ru](http://dotu.ru)
2. Социальная технология. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: wikipedia.org/wiki/Социальная_технология
3. Социальные технологии [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.article-sociology.ru
4. Сурмин Ю.П. Теории социальных технологий: учеб. пособ. /Сурмин Ю.П., Туленков Н.В. [Электронный ресурс]. –К.: МАУП, 2004. 608 с– Режим доступа: maup-evastopol.narod.ru/e_katalog/sc_29.pdf
5. Шелеп И.А. Социальные технологи: понятие, периодизация, суть [Электронный ресурс]. –Режим доступа: www.shelep.msk.ru/?page_id=197
6. Шиян А.А. Руководство по социальным технологиям [Электронный ресурс]. /А.А. Шиян. – Режим доступа: <http://soctech.narod.ru>
7. A Reviw of the Potential Impacts of the Métis human resources development Agreement in Canada [Электронный ресурс]. –Режим доступа: www.csls.ca/reports/csls2009-1.pdf
8. CSLS calculations based on 2001 and 2006 Census Tabulatio. -Educationfacilities – ProgressReport (April 2006 – January 2010.[Электронный ресурс]. –Режим доступа: www.ainc-inac.gc.ca
9. EKOSResearchAssociatesInc., SurveyofFirstNationsPeopleLivingOn-Reserve, 2002 (Ottawa: IndianAffairsandNorthernCanada, 2002). –[Электронный ресурс]. –Режим доступа: www.cepn-fnec.com/.../memoire_sur_financement_education_des_pn_fev2009ang.pdf
10. EKOSResearchAssociatesInc., SurveyofFirstNationsPeopleLivingOn- Reserve 2005—Wave 2, as cited in Michael Mendelson’s Aboriginal Peoples andPostsecondary Education in Canada (Ottawa: Caledon Institute of Social Policy,2006). p. 41. [Электронный ресурс]. –Режим доступа:

www.ccl-cca.ca/pdfs/SOLR/2008/SOLR_08_WWL_E.pdf

11. InuitandPartnersAgreetoNationalCommitteeonInuitEducation[Електронний ресурс]. –Режим доступа:

www.ainc-inac.gc.ca/INAC/NewsRoom/NewsReleases

12. REPORTONLEARNINGINCANADA 2008, с.29. [Електронний ресурс]. –Режим доступа:

www.ccl-cca.ca/pdfs/SOLR/2010/SOLR-2010-Report-FINAL-E.PDF

13. ResidentialSchoolsSettlement[Електронний ресурс]. –Режим доступа: indigenousspeoplesissues.com/attachments/4655_cep-healing.pdf

14. Residential school survivors to get help. – CBCNews. [Електронний ресурс]. –

Режим доступа:

15. State of Learning in Canada/ Toward a Learning Future. Report on in Canada 2008 (Ottawa:2008) –[Електронний ресурс]. –Режим доступа:

www.ccl-cca.ca

16. StatisticsCanada. Census 2006 [Електронний ресурс]. –Режим доступа:

www12.statcan.ca

РЕЗЮМЕ

Е.В.Листопад. Социальные технологии инновационного развития образования: этнизация коренных народов Канады.

Статья посвящена анализу современных социальных технологий инновационного развития образования, прежде всего, социального равенства и доступности образования, которые используются в процессах этнизации образования коренных народов Канады; конкретизации эффективности и результативности таких технологий; определению вероятностной траектории использования зарубежного опыта в современной Украине.

Ключевые слова: социальные технологии, инновационное развитие образования, этнизация, социальное равенство, доступность образования, образование, траектория развития, коренные народы.

SUMMARY

E.Listopad. Social technology in innovative educational development: Canadian aborigines' etnizaciya.

The social technology of innovative educational development' analysis, first of all, social equality and accessibility of the Canadian's aborigines, approaches of the progressive experience's use in modern Ukraine are discussed in this article .

Key words: social technology, innovative educational development, etnizacia, social equality, access to education, education, the trajectory of development, indigenous peoples.